

ČLOVEKA REŠIL S TRNKOM

Ira Butcher, ribič - amater iz Sarasote v Ameriki, je rešil smrti utapljajočega človeka s svojo ribiško palico. Ko je nekoga dne lovil ribe, je zagledal sredi reke mladeniča, ki se je potapljal. Ker Butcher ne zna plavati, je skušal utapljajočemu pomagati tako, da mu je vrgel svojo ribiško vrvico, spleteno iz močnega nylona. Ponesrečenec je v zadnjem trenutku zgrabil zanjo in ribič ga je kot velikega soma privlekel iz vode.

LETALO UBILO 300 GALEBOV

Britanski potniški avion, ki se je spuščal na aerodrom Rempury na Škotskem, je naletel na jato galebov. Pri tem je pilot izgubil kontrolo nad svojim dvomotornim letalom, ker se je več trupel ujelo v motor. Letalo je pobilo okrog 300 galebov, vendar je pilotu uspelo varno pristati.

ŽEPNI RENTGEN

Pred kratkim so iznašli žepni rentgenski aparat, ki ne rabi niti cevi niti toka. Na zunaj je to majhna svinčena škatla, težka samo tri kilograme. Rentgenske žarke izžareva drobcec radioaktivnega elementa tulija s premerom 1,75 mm. S tem rentgenom se dobi uporabno sliko, čeprav ni tako jasna kot posnetki velikih aparatov. Sam košček tulija stane 68.000 frankov, zato je žepni rentgen za sedaj še precej drag.

NENADKRILJIVA PLESALKA

Neka učenka dekliške šole iz kenijskega mesta Turboa je plesala na plemenski svečanosti 11 ur in pri tem držala na glavi odprto steklenico, polno vode. Iz steklenice ni iztekla niti kaplja vode.

KRISTALNA PALAČA V LONDONU

Znamenita kristalna palača v Londonu je zgrajena iz jekla in stekla. Dolga je 540 metrov. Streha je steklena in pokrita s 25 akrov šip. Za to stavbo je izdelal načrt arhitekt Joseph Paxton in je bila izgotovljena leta 1851.

V prostorih te impozantne stavbe prirejajo množične sestanke, velike koncerte in slično. So pa tudi prostori, v katerih imajo velika podjetja svoje stalne razstave. Različni prostori okrog palače nudijo športnikom idealna igrišča.

Druga svetovna vojna ji ni prizanesla, vendar služi danes ponovno svojemu namenu.

NAJVEČJI ELEKTRONSKI MOŽGANI NA SVETU

V Fernborou so pred kratkim začeli delovati največji elektronski možgani na svetu, ki so sposobni misliti »tridimenzionalno«. Ta novi izum je velik kot šest pritličnih hiš, ki imajo 5 sob, a namenjen proučevanju in kontroli-ranju poletov teledirigiranih projektivov, ki imajo nadzvočno hitrost. Novi elektronski možgani razvijajo energijo 850 konjskih sil in opravljajo delo za 10.000 računskih strojev.

V ŠTIRIH LETIH 65 SMRTNIH SLUČAJEV

Ameriški rugby — športna igra — spada med najnevarnejše športe na svetu. Po statističnih podatkih ameriške zavarovalne službe je bilo od leta 1949 do leta 1953 v ZDA pri rugbyju 65 smrtnih slučajev in 492 težje poškodovanih. V gimnaziji so umrli štirje dijaki, na fakultetah 37 študentov, med profesionalci pa 15 mož. Zaradi vnetja pljuč in drugih bolezni, povzročenih pri tej surovi igri, je izgubilo življenje še 39 ljudi.

DVA ZANIMIVA SLUČAJA IZ BOGATE PRAKSE ANGLEŠKEGA STROKOVNJAKA ZA KONTRASPIJONAŽO — POLKOVNIKA OREST PEENTA, STA DOKAZ HUDIH POSLEDIC DVOSTRANSKIH AGENTOV. KAKO STA V ZADNJI SVETOVNI VOJNI ANGLEŠKA IN NEMŠKA OBVEŠČEVALNA SLUŽBA IZIGRALI ENA DRUGO.

koj naravnost v Intelligence Service in se prijavil kot nemški vohun. V nemško agentsko službo je stopil zato, ker ni našel drugega načina, kako naj pobegne iz Čehoslovaške in se pridruži zaveznikom. »Kengur« — je bilo njegovo tajno ime — Angležem pa je povedal nekaj tajnih podatkov. Povedal jim je vse tajne naslove v Lisboni, kamor je moral pošiljati svoje vesti. Obvestil jih je, da mora ena lisbonskih bank na njegov naslov poslati mesečno 50 funtov. Njegova naloga je bila, da se kot rezervni oficir češke vojske vrine v vrste »Svobodnih francoskih sil«, kjer bi dobil vpogled v vojne tajne. Končno pa je povedal še skrivnost nevidljive pisave.

Ali je bilo mogoče »Kenguru« vse to verjeti? Zaradi varnosti so bili odrejeni trije, da zasledujejo njegovo delo. Po treh tednih so ti prišli do zaključka, da »Kengur« pripoveduje resnico.

Zdaj so angleži stopili v akcijo. »Kengur« je napisal prvo

pismo v Lizbono. Vsebinska vsebina pisma je bila povsem vsakdanja. Med drugim pa je vsebovalo prav isto pismo tudi tekst, katerega pisanje je bilo vidno šele po kemičnem postopku. Angleži so poslali nekaj »tajnih« informacij — v resnici še vedno državne tajne, za katere pa so računali, da so Nemcem že znane. Na koncu pisma je »Kengur« prosil še za nadaljnje naloge.

Ker so »Kenguru« prej vzeli spisek tajnih naslovov, je ekspedicio pisem opravljal osebno načelnik angleške obveščevalne službe. Odgovor je prispel kaj hitro. Z nevidljivo pisavo je bilo napisano, da je treba zbrati podatke o številu umrlih zaradi nemških zračnih napadov, razporeditvi in moči mornarice, postojankah vojaških enot na jugu Anglije in o proizvodnji letal-lovcev.

Dva dni kasneje je prispel ček za 50 funtov. To je pomenilo, da delo teče ko po maslu. Malo so počakali in poslali drugo pismo. Dali so nekaj resnič-

nih podatkov, druge pa obrnjene za 180 stopinj od resničnosti.

ČE BI PRIŠLO DO INVAZIJE...

Tako je zdaj začela vesela igra. — Angleži so Nemce vlekli za nos! Največje zadovoljstvo zanje pa je bilo, ko so na zahtevo nemške vrh. komande, ki je takrat pripravljala »Operacijo morskii lev« (invazija Anglije), poslali skico minskih polj, ki so varovale luko Portsmouth, z napačnimi podatki. Tam, kjer so bili ozki prehodi, so označili gosta minska polja, a prehode so označili na mestih, kjer bi nemške ladje vletele v zrak. Toda žal Nemci nikoli niso izvršili invazije, pri čemer bi se prav gotovo poslužili informacij, ki jih je poslal »Kengur« in sledil bi polom...

Veseli Angležev pa ni trajalo dolgo. Več kot eno leto so Nemce zapeljevali in bili prepričani, da so skozi to imeli velike izgube. Kar na lepem pa ni bilo iz Lisbone nobenega pisma več. Verjetno so Nemci slutili, da nekaj ni v redu, ali pa jim je mogoče kak njihov agent odkril, kako je z vsoto stvarjo. »Operacija Kengur« je bila s tem končana, a Angleži so bili kljub temu zadovoljni, ker so s pomočjo »nemškega« špijona potegnili Nemce za nos in se jim maščevali za prejšnji poraz.

NENAVADNI POKLICI

„Pediker“ slonov

AMERIŠKE ZOOLOŠKE VRTOVE redno obiskuje človek, ki ima vsekakor enega najbolj nenavadnih poklicev na svetu. On je namreč »strokovnjak« za rezanje slonovih nohtov. Ta poklic ni lahek, saj se morajo nohti slonov rezati z žago in dletom. Dokler živali živijo v prostosti, narava sama skrbi, da jim nohti preveč ne zrastejo. Od neprestane hoje in teka, se sami sproti brusijo. v zooloških vrtovih pa se sloni malo gibljejo. Nohti se ne »obrabijo« in treba jih je skrajšati. »Pediker« slonov je dobro plačan. Mora pa biti neprestano pazljiv, kar bi se lahko zgodilo, da bi nepočakana »stranka«, utrujena od dolgega olepšavanja, stopila z nogo nanj.

Poklicno „poslavljanje“

AVTOMOBILSKI KRALJ H. Ford se je nekoč poslavljal v newyorškem pristanišču od svoje hčere, ki je potovala v Evropo. V Ameriki se držijo obi-

čaja, da tisti, ki so spremlili svoje prijatelje in sorodnike na ladjo, stojijo na obali in jim mahajo, dokler se parnik ne izgubi v dalji. Ford, ki se ni nikoli odlikoval s posebno veliko sentimentalnostjo, se je kmalu naveličal stati na bregu. Ko se je parnik odmaknil za nekaj deset metrov, je Ford stopil k nekemu človeku v množici, po rasti in obleki podobnemu milijonarju, mu stisnil v roko deset dolarjev in ga zaprosil, naj maha hčeri namesto njega.

Ta dogodek je odločil usodo in poklic Bobu Kellyju, ker je od tega dne postal poklicni »poslavljač« iz newyorškega pristanišča. Za določeno nagrado se »poslavlja« od potnikov brez svojcev in znancev ali zamenjuje »ljubeznive« sorodnike, ki se jim zdi dolgočasno stati dolgo na bregu.

Plačano prižiganje vžigalic

SEZNAM NEOBIČAJNIH POKLICEV je zelo dolg. V tovar-

nah vžigalic so zaposleni ljudje, ki določajo procent vnetljivosti in dan za dnem prižigajo vžigalice. Sem spadajo tudi tisti, ki se osem ur na dan zibljejo po žimnicah, da bi preskusili prožnost vzmeti in nosijo nove čevlje, da bi tovarna videla, koliko se njeni izdelki obrabijo.

Šola za stare matere in očete

V SEVERNIZOZEMSKEM MESTECU Purnererd so odprli edinstveno šolo na svetu: »Šola za stare matere in stare očete«. Zaradi večnih nasprotovanj med mladimi in starimi v družinah, so se mestni očetje odločili za ustanovitev omenjene nedeljske šole, ki sprejema vse babice in dedke, nad šestdeset let stare. Kvalificirani učitelji jih poučujejo o modernih pogledih na ljubezen, na vzgojo otrok, o enakih pravicah za oba spola in o vlogi športa v današnjem življenju; tako se bodo stare matere in očetje naučili svoje vnuke bolje razumevati.

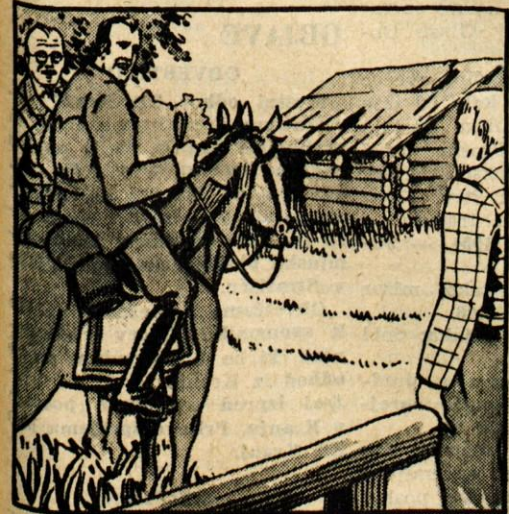
Za kratek čas

Nagrobni napis

Pariška opat De la Rivier je zapustil v oporoki 5000 frankov tistemu, ki bi mu sestavil najboljši nagrobni napis. Pred vojno je pomenila ta vsota ogromno bogastvo, zato je razumljivo, da so začeli mnogi pesniki pisati nagrobne napise. Nagrado je dobil nekdo, ki je svoj nagrobni napis, poln hvale dobremu opatu, zaključil z besedami: »Niti besede ne napišem več o njem. Za 5000 frankov je hvale že tako preveč.«

ŠEPAVEC • zgodba o volku

PO OLAFU ASLAGSSONU
PRIREDIL V. DRŽAJ

93

Cas počitnic je bil. Znanstveniki so v zadnjih letih kaj radi prihajali na zapad. Tudi narovoslovci so bili med njimi.

Gospod W. J. Gordon je bil eden od njih. Hkrati je bil tudi izvrsten in strasten lovec. Izredno se je zanimal za Šepavca, ko je poleti poslušal razne zgodbe o njem. »Jeseni se vrnem s prijateljem«, je govoril Franku. »Prijatelj je ravnatelj živalskega vrta. Strokovnjak je za volčja vprašanja. Če ga ta ne odpravi, ga ne bo nihče!«

94

Gordon je bil mož beseda. Vrnil se je s prijateljem, ki so ga klicali za Nelsona. Oba tučca sta prosila za dovoljenje, da taborita ob najinem stanu. Ugodila sva prošnji, ker sta bila tučca prijetna človeka in pa, ker zemljiše ni bilo najina last. Stara podrtina, ki je stala kraj najinega stana, je bila pravzaprav brez gospodarja. Kdor se je torej hotel polastiti Šepavca, je tu našel najprimernejši prostor.

95

Vsa oprema Gordona in Nelsona je obstojala iz dveh konj in nekaj pušk. Psa nista imela. Dan za dnem sta že zgodaj zjutraj odjezdila in se šele zvečer vračala...

Znanstvenika sta v tem času videla volkova ob vseh dnevnih časih in vsepovsod. Nista ju zalezovala, še manj pa streljala. Jezdila sta brezbrizno dalje, kadar sta imela srečati žival. Nikoli nista napadala.

96

V zgodnji jeseni, ko je Šepavec prvič videl tučca, ki nikomur nista storila zla, je imel samo enega spremljevalca. Spremljala ga je ljubljenska, tista volkulja, ki je v žaloigri minulo zimo igrala vodilno vlogo. Mala samičica je bila zelo bojevita in vsiljiva — pravcati nepridiprav! Sleherni volk se je je izogibal, veliki mojster pa jo je nad vse čislal. Zaradi tega je postala ohola in gospodar jo je moral čisto karati, včasih celo zelo ostro nastopati.

